

Cica a hóban

Holly Webb

HOLLY WEBB

CICA A HÓBAN

Sophy Williams rajzaival

Könyvmolyképző Kiadó

Szeged, 2009

*Sammynek, Marble-nak
és az igazi Rosie-nak*

Első fejezet

A Rózsavölgy-tanya ősszel volt a legszebb. Az udvar sarkában álló nagy tölgyfa levelei aranyszínűvé váltak, és amikor egy-egy kerengve aláhullott, a tyúkok mindig rémulten szaladtak el az útjából. Kedves, régi tanya volt ez, ahol a Moffat család már több mint száz esztendeje foglalkozott tehenészettel. Volt itt istálló, egy jókora csűr és egy szép, régi tanyaház, mely barátságosan, hívogatóan mosolygott az őszi napsütésben.

De ma bizony senki sem gyönyörködött a tanya szépségében. Moffatné és a fia, Ben gondterhelten számolgatták tartozásaikat. Nehéz év állt mögöttük, és most szűkében voltak a pénznek. Kint az udvaron Sara, Moffatné tizenhárom éves lánya, a tyúkólat próbálta javíztatni. – Au! – kiáltott fel, amikor már negyedszer csapott a kalapáccsal az ujjára. – Sajnálom, pipik – szólt a lába körül kapirgáló, csipegető tyúkokhoz. – Meg kell várnotok, míg Ben kijön segíteni. – Azzal letette a kalapácsot, és a ház felé indult, de ahogy az istállóhoz ért, hirtelen megállt.

Mi lehetett ez a fura, nyiszogó hang? Sara a derékig érő ólajtó fölött bekukkantott az öreg pónira, Gusra. Gus ránézett, horkantott egyet, és megrázta magát. Aztán megszaglászta maga alatt a szalmakupacot. A pofájáról szinte leolvasható volt, hogy ő igazán nem akar panaszkodni, de ami sok, az sok...

– Rosie! Megszülettek a kiscicáid! – kiáltott fel izgatottan Sara. Áthajolt az ólajtón, és kis híja volt,

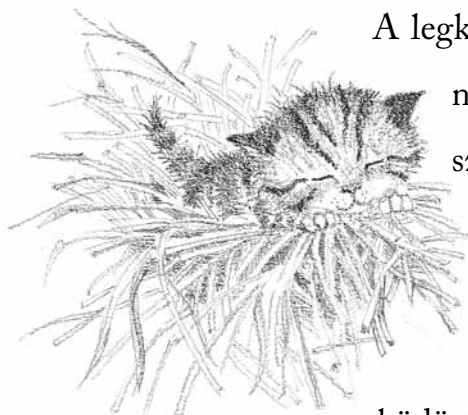
hogy be nem pottyant az istállóba. Rosie, a tanya macskája ellenségesen nézett rá. – Bocs, bocs! Ígérem, nem megyek be, nem zavarlak. Csak hadd vessék rájuk egy pillantást!

Gus szalmaágyában a kiscicák Rosie-hoz bújtak. Át- meg átbukdácsoltak egymáson, vakon, tehetetlenül bökdösték orrukkal a mamájukat.

– De gyönyörűek, Rosie! Hányan vannak? Két fekete, egy vörös – nini, nem is! Két vörös! Maradjatok nyugton, kiscicák, míg megszámlállok benneteket. És egy cirmos... Ó! Jaj, istenkém! – Sara örvendő hangja egy csapásra elhalkult. Mert a cirmos cica annyira pici volt – sokkal, de sokkal kisebb, mint a testvérei... és alig mozgott!

– Remélem, nem lesz semmi bajod! – suttogta izgatottan Sara, mert az egyik kiscica rámászott a cirmosra. Sara attól félt, hogy az icipici jószág talán nem is marad életben...

Sara, amióta a világon volt, mindig a tanyán élt, és tudta, hogy néha előfordul ilyesmi, de most mégis könnybe lábadt a szeme.

A legkisebb cica annyira aranyos volt. A szőre hosszú, és olyan... igen, olyan volt, mint egy kis pamacs! És miközben Sara gyönyörködött benne, a cicatestvérek közül megint rámászott valamelyik, mire a kiscica eltátotta a száját, és egy icipici miákolással jelezte nemtetszését. Sara szomorúan megtörölte a szemét ruhája ujjával.

Még egyszer végignézett a cicákon – a többi négy legalább erősnek, egészségesnek látszott –, azután már szaladt is, hogy elújságolja a nagy hírt az anyukájának és Bennek.

– Rosie-nak megszülettek a kiscicái! – kiáltotta, amint benyitott a konyhába.

Moffatné kikukkantott az irodaajtón. – Nagyszerű! Hányan vannak?

– Öten, de...

– Öttel több éhes száj – sóhajtott fel komoran Ben. A fiú mezőgazdasági főiskolára járt, tanyagazdálkodást tanult. Szívből szerette a Rózsavölgy-tanyát, akárcsak a Moffat család valamennyi tagja, de elkeserítette, hogy nem ment valami jól a család sora. A gazdaságból éppenhogy csak meg tudtak élni, pedig Ben gondosan élére rakta a pénzt.

– Ó, ezek olyan picci szájak, Ben! Öt kiscica még jóllakhat nálunk! – nevetett az édesanyja.

– Sajnos lehet, hogy nemsokára csak négy lesz – mondta Sara. – Az a kis cirmos annyira picike. Nem biztos, hogy megmarad.

– Ejnye! – Moffatné felugrott, és kilépett a konyhába. – Nézzük meg őket! Hol vannak, Sara?

Pamacs cica is nagyon szeretne otthonra találni. A testvéreinek már sikerült – de úgy látszik, ő nem kell senkinek...

Aztán egy szép napon megérkezik a tanyára Ella. Első pillantásra beleszeret a kiscicába, és kérlelni kezdi az anyukáját, hogy vigyék haza Pamacst. Édesanyja azonban hajthatatlan – a családnak nincs szüksége kiscicára.

Ella is, Pamacs is elkeseredik... és Pamacs félni kezd. Mi lesz egy olyan kiscicával, aki nem kell senkinek?

Sophy Williams
illusztrációival

Hatéves kortól ajánljuk!

1 499 Ft

ISBN 978 963 245 102 2

9 789632 451022

 Könyvmolyképző Kiadó